

z.e.vacante.ā.de p̄bē. Item supp̄nit dignitatē. vt nō.in.cū accessissent.de p̄stī.rē vni ecclie do-
nat alteri. vt i.c.i.de re.ec.nō ali.li.vt nō.in.c.con-
stitutus. f.de reli.domi.sic poterit fruct⁹ bñficij
vacātis feruare ex cā.p vtilitate ip̄i ecclie vel.p
vñib⁹ suis exq̄ indiget. z vñ Jmo. velle q̄ banc
alienationē z simile p̄t ep̄s facē etiam si bñficiū
sit de inrepatronat⁹ laicor̄.ar.x.q.i.nouerit.z.c
regēda.fates tñ q̄ de honestate debet in aliena-
tione regrere p̄sensuz patronoz.patroni tamen
poterūt ex cā h̄dicere. vt.xvi.q.vij.filus velne-
potib⁹. Et nō h̄ vltimū dcm q̄ in alienatōe ecclie
p̄nōtate de honestate z nō de necessitate regrit
p̄sensus p̄onoz.z satis placet p̄ dcm.c. nouerit
sed qz patron⁹ p̄t h̄dicē vbi sine iusta cā fieret
alienatio. vt i.d.c.fili⁹.vtile ē ad litigia euitāda
bñficiū p̄sensuz ip̄o z p̄onoz. f̄ q̄ ad p̄ncipale dcm
gl. z **Jm.** adiutare qz vñ obſtare mltū.cle.ii.d.re.
ecclie.nō alie.vbi dī ep̄m non posse vñire mense
sue vel caplo aliquā eccliaz.lz possit vñire singu-
larib⁹ p̄bēdis. vi.i.c.exposuisti.de p̄bē. Ratō qz
vñedo mēse sue vñ caplo auctorizaret i fcō.p̄po
qđ nō lz. vt i.l.i.z.l.pupill⁹. ff. de aucto.tu. z lz **Jo**
an.apte nō firmet hāc op̄i. h̄riā tñ vñ magis i usta
ptē clīnare.z clar⁹ hāc op̄i. h̄riā sentu.i.c.si.p̄p̄
tua debita.de rescrip.li.vi.nec ob.si dicas cle.p̄
alle.log i p̄petua p̄cessio. b̄ vero ad tps. qz du-
plex ē cā phibitiōis.vna p̄petue alienatiōis.alte-
ra ne auctorizet i fcō.p̄po.vñ i p̄cessio. tēporali
lz cesset p̄ cā nō cessat z. sufficēt alerā cāz s̄bec
vt isti.de nup. s.affinitatis. z si dicarem⁹ **Jm** uim
posser ep̄s facē frandē. qz reionarer p̄cessione i
suiē q̄nquenij.z sic idirecte facēt eā p̄petua.z sa-
nis mibi placet h̄ dcm. f̄z. p vtilitate ecclie ca-
thedralis.puta si fabrica ecclie cathedralis non
sufficēt nec canonici cū ep̄o sunt potētes ad restau-
ratōe fabricae potuerit tūc p̄stitutū cum caplo vt
fruct⁹ bñficioz vacātū cedāt fabricae ad certuz
tps. z h̄ voluit **Jo.** an.i.d.c.si.p̄p̄.z bene faē.d.c.
z de re.ecclie.nō alie.li.vi. Lōtra h̄ tamē facit iste
tex.vbi ep̄s reservauit vñ b̄ suis.sed p̄t dici q̄
papa.in.vi.vñ nō refert se ad factū illē ep̄i sed
dat regulā gñalē an z qñ possit ep̄s retinē fruct⁹
ecclie vacātis.z diē q̄ p̄ iusta z necessaria cā h̄
p̄t. f̄z nō ē iusta vt retineat.p vtilitate.p̄pa ne au-
ctorizet i fcō suo.nec ob.c.pe.de vñ.sig.qđ gl.allē.
p̄ se.nā ibi ep̄s ip̄etravit h̄ p̄nilegū a papa.ḡ p̄
se nō poterat.qz frustra p̄cibus ip̄etrat z. C.de
thesau.l.i.li.x.z nō.i.c.i.s.de rescrip.z licz cā i se
fir iusta.tñ ob.qđ dixi ne auctorizet i fcō.p̄po. lz
multū me mouet i **Jm.** d.l.pupill⁹. s. pe.vbi dicit
multū singularis tutorē posse emē rē pupilli ip̄o
auctore dñmō h̄ faciat palā vel iterponē tertiaz
p̄sonā ad emēduz z ip̄e p̄stare auctoritatem.z
vtrūqz modū approbat ibi Bar.qđ vñ h̄ dictaz
cle. fi. z dicta **Jo.** an. f̄z possib⁹ dici q̄ illa cle.p̄cedit
in collatōe seu donatōe gratuita.nā ibi ē semper
suspirio. f̄z i h̄ctu nō grāmito vt vēditō q̄ palam

explicat cessat suspicio h̄ tutorē.z p̄b̄ facit.l.i. z
d.l.pupillus.i p̄n.vbi pater q̄ pupill⁹ nō p̄t ob-
ligari tutori ip̄o auctore.qz vt dixi factū est gra-
tuū.z ex illa.l.potes cape bonā limitatōem ad
dictā cle.ii.vt p̄lat⁹ possit emē noīe.p̄po rē ecclie
inferioris z auctorizare in facto proprio.

Derebus ecclie alienandis vel non h̄ica.

Lōtinuas ad p̄cedentia h̄ ordine.supra vñuz
z dereb⁹ spiritualibus clericoz.s.de prebēdīo z
bñficiis.merito restat videre de rebus tempora-
libus eoūdem quas qz iterdum clerici alienant
z dubitari p̄t nūqd teneat alienatio merito. s̄b
h̄ic̄t̄ bec h̄ica.de reb⁹ ec.nō alie.vel sic. Supra
vñuz ē de collatōe p̄bēdīo z bñficioz.sed qz p̄-
bendati z bñficiati interdū alienant bona p̄bē-
darum z bñficiorum.z iō subiicit̄ bec h̄ica.

DOn licet

Vene est z p̄ alia vña
p̄t sic sumari. Nō p̄t
platus res vni ecclie
alteri dare nec inuicez
res illas cōmutare sine
amboz p̄sensu.b.d.

Nota p̄mo q̄ licet ep̄s habeat plenam p̄tatem i
ecclie sibi subiectis.x.q.i.p̄to.nō tamē p̄t p̄
hibito rem ecclie sibi subiecte alienare etiam do-
nādo alteri ecclie subiecte.z h̄ indubio sine cā
quid autem si causa s̄b sit dicam cum gl.i. **T-20**
ibi vel abbatem.q̄ abbas potest iterponere au-
toritatem alienationi reiecclesie sibi subiecte.z i
tellige quādo abbas habz in illa ecclie ius ep̄a-
le.vt qz ecclie est sibi pleno iure subiecta.nam
tunc omnia iura ep̄alia que sunt iurisdictionis
potest vt ep̄iscopus exercere.vide gl nota.i cle.
i.eo.ti.z per **Jm.** in.c.ij.de transfac. z quod dixi
in.c.significasti.de fo.cōpe.als autem non potest
prelatus inferior ep̄o auctorizare in facto aliena-
tionis.est enim bocius ep̄iscopale.xii.q.ij.placu-
it.z.c.abbatibus.xvij.q.ij. in venditionibus.z
sic collige q̄ ista iura ep̄iscopalia sunt quesibilia
per inferiorem prelatum.pro hoc.c.i.de capel-
mo.li.vi.z.c.cum olim.z.c.auditis.de prescrip.

Elliō nō q̄ ecclie nō p̄t res suas ad iūicem
p̄mutare sine licētia superioris.nec superior sine licē-
tia ipsaz eccliaz.z arguit **Jm.** canonicos nō pos-
se p̄mutare domos sibi assignatas vt canonicos
sine licētia superioris.de quo tamen dic vt lati-
us dicam.i.c.q̄situ.de re.pmu. **Jm** gl.i.libi ex
cā nō posset.nō.bñ glo.z cōter tenet hic prima
opi.vñ dicit **Jm.** z **Io.** q̄ si iusta est cā.vt quia
ep̄s edificauit nouā eccliaz.p̄t dare iura marri-
cis ecclie illi ecclie nouis edificare.quaten⁹ assi-
gnet sibi certā p̄tē prochie ipsius.de quo in.c.ad
audientiaz.allē.in glo.z vide tex.ex p̄ssum in.d.
c.i.eo.ti.li.vi.vbi ep̄s cū capitulo decimas vñius
ecclie p̄ulit archidiaconatui idigēti.z illa dona-
tio fuit reuocata non ex defectu potestatis.sed

quia non precessit tractatus nec fuit datum de-
fensor ecclie cum vacaret, nec constabat de
necessaria causa, si ergo subsit causa et seruat so-
lennitas debita, de q. xij. q. ii. sine exceptione, et in d.
c. i. tenebit donatio, et vide qd nō. Inno. s. c. pr.
et glo. in. c. p. stitut⁹. de reli. do. et nimis nā ecclie
speciales sit membra vni⁹ ecclesie vniuersalis
xcvij. q. i. loquitur. vnde dēnit ad inuicē sibi s̄bueni-
re sicut membra vni⁹ corporis. nā et si laicis indigē-
tibus tenēt clerci s̄buenire de bōis ecclie qd⁹
illi⁹ facultates suppetant. xvi q. i. c. fi. lxxxvij. di.
di. c. i. et vide tex. nota. in. c. videntes. xij. q. i. for-
tius tenēt s̄buenire ecclisias indigētib⁹ et intelli-
ge qn̄ aliquid superest vlt necessaria. qz ē p s̄bueniē
dū ministris. pp̄is et necessariis vslb⁹ ipsius ecclie
i. c. pastōral. s̄ obis q. fi. a. p̄la. et c. obis. d. ec. edi.

Qui res **P**rinces seculares res ecclie donare non possunt et qui ab eis recipiunt excommunicant et perdunt omnia que ab ecclesia abs legitime opinebantur. **H**oc primo quod principes secularares non habent iurisdictionem nec potestatem in rebus temporalibus ecclesiarum. et sic licet habeant iurisdictionem in rebus temporalibus possessis a laicis. **V**t. **L**bii a zenone. **D**e quadri. **P**scripsit. **C**ontra. **Q**uo iure. **VIII**. **VI**. **D**i. in reb^z tamen ecclesiasticis censetur pura persona ad hoc. **X**. **Q**. **I**. **C**. nouerint. **Z**xvi. **Q**. **I**. **C**. similiter. **H**oc intellige verum nisi esset bona feudalia que habuit originem a laico. **N**az tunc laicus et imperator debent recognosci in supioribus ratione feudi. **Vt** in. **C**. **V**erum. **S**. de fo. **O**pere. **S**ic intellige tex. **T**am in. **C**. solite. **D**e ma. et obe. **Vbi** dicte quod in temporalibus debent clericorum imperatori obedire. **S**ecundo non ibi egentium substitutionem iuncto principio. quod bona ecclesiarum sunt deputata principaliter pro indigentibus non solum clericis sed etiam laicis. **X**. **I**. **Q**. **I**. videntes. tamē clericorum dement principaliter ministrare alii. **C**. pastoralis. de his quod sunt a plena. **H**oc tertio ibi rapiunt quod inuidet rem alterius et titulo apie inuidido defens illam retrape quod per non dato habetur quod ab illo dat qui de iure dare non potest. **C**. **Q**uartus. **D**e iure patrum. **T**. **C**. **Q**od daibertus. **I**. **Q**. **VII**. et vide quod non. **XII**. **Q**. **I**. **C**. non liceat pape. **H**oc iiii. ibi irrita habeatur quod obtinent secundum intellectum. qui vobis placere multis docet quod oia habita ab his qui obtinenter dement redire ad eccliam. cum in permanentem eorum casset hic talis titulus. **S**ecundum vero aliud intellectum qui placet. **I**nno. **D**icitur intelligi tex. de his quod obtinenter nunc ab ipsis principibus. **S**ed prima lectione non est facilius. **C**. **T**. **C**. **I**. **D**e fo. **O**pere. **H**oc ultimo non. quod ledes vnam ecclesiarum videtur ledere oem. quod oem ecclesie particularum sunt membra ecclesie universalis. **VII** sicut dicimus in simili quod qui aure hominis tenet totum retinuisse videt. **D**e penitenti. **D**i. **I**. **Vulgaris**. ita et tandem gens vnam ecclesiam particularerem est membrum ecclesie vllis videt ledere ecclesiam universalitatem. **I**o primas talatione ecclesie universalis. **I**n glo. **S**upre vero irrita. **I**n fi. **N**on. **Glo**. et idem non gl. **M**ii. **C**. **Quatuor**. **XII**. **Q**. **I**. **C**. **I**.

aduerte qz illa.Lbñ a zenone,pōt adduci in p̄iu
duobus modis,nā primo ibi disponit. q si impa
tor donauit rē alterius donatio ē firma, nec agi
pōt ḥdonatarium sed p̄tra fiscū ad extimatiōe
Itē si nō agit ḥfiscū,j.quadriēniū non pōt apli
agi, z sic inducit p̄scriptio q̄driēnialis in rebus
imobilibus, z sic est multū sp̄alis in p̄rogatimaz
impatoris, z sic videſ q si impator donauit rem
ecclesie vel aliquis rex qui habz iura impatoris
q teneat talis donatio. l3 pōt agi ḥfiscū ad exti
mationē, sed glo,dicit z bñ q illa lex non,pcedit
fm canones, z dic fm canones,i.in p̄iudiciū ec
clesiarū qd satis placz,qz impator nō potuit legē
pcedē in p̄iudiciū ecclesiarū z rex sibi nō sbiecia
rū,vt in .c.cū in ecclesiarū.de p̄stī,z in .c.apostoli
ce,j.de deci,Sed aduerte qz inf laiccs illa lex,p
cedit qñ impator donauit ignorāter rem alteri
secus si scienter, nam tunc non valeret donatio
cū tūc impator nō possit sine cā aliquē p̄uare suo
iure,vt in cle.pastora'is,de re iudi,nō,in.l.fi.C.si
p̄ ius vel vti.pub,z.l.p̄cib,C.de p̄ci.imp̄.offe.
Itē sp̄ale ē in p̄ncipe,vt si rē cōdem cum priuato,
possit tūc de illa i totū disponē z satisfacē p̄uato
de extimatiōe,ergo secus vbi nō dat illa cōitas
z sic dicit glo,nō in.l.ij.C. de cōi re.alie,z m.l.i.
C.de alie.re.fisca,cū p̄zi.li.x,z nō illas gl.,p.intel
lectu illius.Lbñ a zenone,vide m̄ nō, p̄uilegu.m
p̄ncipis i reb'ecclie i.c,i.j.de re.pmu.vbi dicet

Quis **O**nus **s**ensus **R**ector ec-
clesie q dat
ecclesie rē duple extimatiōis sci uos
ecclesie manumittē pōt. ipē tñ manumissus z ei
postcri erūt sib p̄ocinio ecclesie. b. d. z l̄z sic cōit
sumet, nō tñ pl̄id qd dic̄ de extimatiōe. vt. j.
dicā cū gl. p̄ ponit dc̄m cū qdā desimiatōe ibi na
Thō p̄ ibi totius capituli iūcta sup̄scriptiōe. q
xcliiii gniale pōt appellari capitulū. z sic nō q̄ q̄li
bet vniuersitas pōt dici capitulū. z de intellectu
multiplici bñi vbi capitulū. vide p̄ doc. in. c. capi-
tulū. de rescr̄p. **T**hō scđo ibi diffiniuit. q̄ xcliiii
gniale pōt diffinire z p̄stōne edē. ex quo infero
q̄ cōstitutio edita in cōcilio gnali necessario nō
peicitur in psonā pape s̄z potius in psonam con-
cilij. z vide tex. cōcor. in. c. l. de spō. z multa alia
iura possunt ad h alle. sed dico iudicio meo i. o.
c. i. de spon. An z qñ cōstitutio edita in concilio
debeat edisub nomine pape. an vero sub no-
mine totius cōciliij. z ex his iuribns arguo q̄ cō-
ciliuz gniale habeat iurisdictionē z nō sol⁹ papa
nā si concilium nō haberet iurisdictionē nō p̄s̄z
diffinire nec statucre. l. fi. ff. de iuris. om. iiu. z. c. ij
de p̄stō li. vi. **T**hō tertio q̄ platus acquirens
bona ecclesie pōt liberius disponere de reb⁹ ip̄l⁹
ecclesie q̄z aliis platus qui nibil acquisiuit. bic
enīz datur facultas manumittēdi aliquos ex ser-
nis ecclesie. Est tñ in hoc duplex intellectus. nā
Inno. intellectu de acquisitis per platos intuitu
tamē ecclesie p̄stō. z quidā alij intellecterūt de
acquisitis intuitu persone ut ex industria sua. z
est maxima differentia inter istos intellectus. nā

ni acquisitum intuitu ecclesie non poterit disponere
seu manumittere fm i collectu Hosti. secus f^m in
tellectu Iuno. mibi placet q^r si fuit industrious
in acrendo licet ex bonis ecclie acquisuerit. ni
bilominus in pmi b^rbit pulegii huius. c. s^r in
tellectu Hosti. v^r magis congrue canonii antiqui
xij. q. ii. ep^s g^r m^rcipiu. **D**o quarto q^r libert^r
ecclie et o^r o*cc*esi*si* posteri tenet i*cr*uire ecclie. non
tⁿ t^rq^r serui. **E**t n^o ibi vtilitates iniunctas q^r
plat^r ecclia^r possunt exigere a s^rb^rditis in tempo
ralibus seruitia c^rsueta prestari d^rni ipsalibus
In glo. i. in fi. ibi benemeritos. posset ex hoc et c.
si quos alle. in glo. n^o. q^r prelatus licite remune-
rat de bonis ecclie eis qui exhibuerunt se ob-
sequiales ecclie. ad quod. c. c^r red^reptor. et c. q^r
c^ruq^r. xij. q. ii. Et i. fi. gl. n^o gl. q^r in hac manumissi-
one regis p^rensis superioris. q^r p^rcedit f^m Iuno
et Hosti. tⁿ in manumissione. de qua tex. logf q^r d^r
illa de q^r gl. s. de fuis b^rmeritis. **E**xq^r infest q^r re-
etiam mobilem n^o p^rot prelatus alienare sine co-
sensu superioris. et dic q^r requirif solenitas requisi-
ta in reb^r immobilib^r. q^r intellige ut n^o glo. i. c.
tua. de bis q^r fi. a prela. in verbo tractatu. **I**n
gl. ii. ibi. episcop^r q^r m^rcipiu. sed aduerte l^r doc.
simplici trascant cu glo. n^o illud. c. loquit q^r p^r
lat^r vult manumittere n^o retento p^rimonio apud
ecclie. n^o t^rq^r ecclia pdit d^rni fui et i^rspat^r
natus in liberto. tⁿ fuit statutu ut ecclie daretur
res duple estimato. s^r tex. n^o loquit q^r manu-
missus cum sobole sua d^r e^r in patrocinio ecclie
et sic n^o v^r q^r hoc casu debeat dari res duple esti-
mati. suffic^r eni d^r q^r tⁿ det. facit. c. sequens
a p^rio. et q^r n^o. in. c. i. j. de re. pmu. **I**n gl. pe. i
fi. et n^o p^rclusione gl. q^r ponit vnam spalitate in po-
steritate seu sobole libertoz ecclie. et vide plen^r
p glo. in. c. liberti. et i. c. de libert. xii. q. ii. alia spal-
tate collige sup gl. se. **I**n gl. fi. i. fi. vult ergo h^r gl.
libertum n^o teneri ecclie ad prestiduz operas
obligales ecclie nisi fuerit retete ipse manumissi-
onis. hoc p^redit in liberto laicoy et de multipli-
ci ope libertoz. vide q^r n^o. i. l. si n^o sortem. h. liber-
tus. ff. de c^rodi. inde. sed in libertis ecclie vide
spale ut debeat p^rstare opas iuxta possibilitez
de q^r vide tex. cu glo. in. c. libertus. xii. q. ii. posset
addi et tertiu spale. nam facilius rediguntur ad
fuituram liberti ecclie q^r p^ruate p^rsonae. ut colligit
ex iuribus superius alle. et in decretis vbi vide.

Episcopi **S**i platus n^o d^r
suo dans ecclie
fui ecclie manumittit n^o tenz manumis-
sio. h. d. p^rponit. p^rb^rbitio. z. r^r. z. reuocatio. z.
ibi imperium. z. ibi tales. **D**o p^rmo ibi nibil
ex p^rpo et. q^r ep^s licite possidet. p^rsum nec tenet
illud p^rferre ecclie si non vult. ad idem. c. s. pxi
mum. et. c. ep^s q^r m^rcipiu. xii. q. ii. **Z** n^o q^r
successor in dignitate p^rtenet reuocare male aliena-
ta p^r p^rdecessore. Et n^o ibi absq^r alia oppositione
q^r h^r platus reuocare male alienata non p^r aligd
opponi. et sic v^r q^r non obstat exceptio defectus
d^rni. et sufficit p^rbare illa re fugie i bonis ecclie

et male alienata p^r platus et i practica e^rt pulchru^r
dictu valde. n^o difficultum e^r p^rbare d^rni. vt in. c.
sepe. de resti. spo. et vide tex. pulchru^r in. l. i. b. em^r
la. ii. **D**o sa. sanc. ec. qui vult q^r nullu penitus ins
acgra^r ei qui vltra modos a iure approbatos
recipit rem ecclie. **D**o z. ibi ad ius ecclie
renocabit. q^r indebite alienatum l^r d^rni n^o tⁿ
terit nibolominus d^r reuocari ad ius ecclie.
Sic facit ad. q. quā ponit h^r Iuno. papa p^rmisit
cuidā delegato. vt ea q^r reperiret alienata de bo-
nis talis ecclie deberet ius et p^rpetatē ecclie re-
uocare. n^o qd talis delegatus habet iurisdictio-
ne sup reb^r invasis et in aliis male detētis. et in q^r
bus possessio tⁿ tⁿsluit in alios. et v^r p^r q^r n^o. ga-
n^o d^r qd alienata nisi q^r tⁿsluit d^rni. l. i. C. de
fun. do. et in. l. alienatiō vbo. de verbo. sig. Con-
trarium finaliter p^rcludit hic Iuno. et doc. cōiter
n^o duplex ius habem^r i re i*nf*a. videlicet ius. pp-
eratis et possessionis. vñ licet n^o sit facta alienatio
q^r ad. p^rpetatem e^r in alienata possessio. **T**ē largo
mō res d^r alienata cu recedit a libera facultate
d^rni iux*ta* illud psalmiste. alienati sunt peccatores.
Tē vbi alienatio n^o semp stat stricto mō. vt p^rz
in. c. nulli. j. eo. **E**t rescripta debet latissime iterp-
tari. l. solem^r. ff. de iudi. t. c. cu ecclia. de capo. et
pp. ita dicit hic Iuno. et n^o. p^rpetuo h^r vltimum
dictum. quia vide exēnum q^r rescripta ad. lites
sunt latissime iterp^rada cu p^rudicent iurisdictio
ordinarie. et v^r h^r. c. sedes. d. rescrip. t. c. ad h^r. eo.
ti. et iura allc. p^r Iuno. n^o loquunt de rescript. s^r di-
cūt solū q^r in iudicio seu in libello e^r siēda largissi-
ma iterpretatio. q^r oia veniunt in iudicium. **H**z
si vis saluare hoc dictum Iuno. poss^r dici q^r vbi
agitur de vi cōprehensiva rescripti. p^rcedet doc^r
fū. q^r rescriptū e^r modici p^rudicij cu cōcedatur
tⁿ exercitu actionis p^rpetatis coraz delegato. et
h^r nisi p^rmittat aliqua fraus. et h^r cāu logf. c. sedes
sed si agit de vi exēsiua. tⁿ secus n^o d^r strictissi-
me iterpretari. vt in. c. fi. t. c. Rodofus. d. rescri-
ptis.

Dalli **R**es ecclie alienari n^o
debet. b. d. p^r ponit alte-
natōis. p^rb^ritō. z. q^r q^r sit alienatio. z. pe-
ne impeditio. z. ibi. alienat. z. ibi vnde. **D**o p^r
regulam negatiuam in alienatione rei ecclie asti-
ce. regulariter ergo bona ecclie n^o possunt ali-
enari. fallit in quibusdam casibus. de quibus vi-
de glo. xij. q. ii. in summa. **D**o secundo q^r
ser-
vus rusticus cōputatur inter bona immobilia. et
dic^r rustic ille qui est deputatis p^redio. nam
v^r iberere p^redio. q^r cu sit res imobilis cōicat n^o
suā suo deputato ad eius culturā. p^r h^r q^r n^o. in
au. co. ti. s. i. et in. l. i. ff. de diuer. et tēp. p^rscrip.
Do ibi spales hypothece. q^r platus n^o p^ret spaliter
obligare re suā ecclie. in gīe vero p^r obligare
etiam sine licentia ep^r. vi h^r a p^rio. et tenent doc. q^r
n^o. Ex hoc potes dicere q^r prelatus contrahendendo
p^ret gnaliter pro obscurantia contrarius ob-
ligare bona ecclie sine licentia ep^r. et in hoc tene-
menti istum tex. a cōtrario. **D**ota q^r verbum

alicationis in mā ecclesiastica capitulū largissime vñ comp̄hēdit contractus p̄ quē tñsserit utile do minū tm̄. Et nō q̄ ppetua ep̄bitezis ē ūgularis p̄hibita in rebus ecclie. t̄ dicit ppetua etiam si fit ad xxx. annos. de quo vide bonum tex. x. q. ij. hoc ius. v. ppetua. t̄ in auē. ppetua. C. d. sa. tan. ecc. t̄ vide p̄ spe. in tñ. d. loca. s. nūc aliqua. In glo. i. in s. l. glo. excipit a ūgula posita in tex. casū vtilitatis ecclie. dñmō fuit forma auē hñs porrectum canonizata. x. q. ij. hoc ius. Aduerte ad duo. p̄ inq̄stū glo. excipit vnum casū dñtaxat melius in exciper quatuor. qz quatuor sūt casū p̄ncipales ad quos omnes alij sūt fducibiles. in qbus res ecclie liceit alienāt. p̄mis ē necessaria ut si debita vrgēt ecclie nec p̄t de fructibus satifacē. Quidcasus vtilitatis. nā p̄t alienare rem vt h̄cā aliā meliorē. vt in. c. vi sup. §. i. j. eo. t̄ in dñc. auē. hoc ius. t̄ ibi. pbant isti duo ca? Tertius ē pietatis cā. p̄ redimēdis captiuis. d. quo dic vt le. t̄ i. d. xij. q. ij. aurū. t̄ c. sancto. xij. t̄ c. sicut Quartus ca? ē icōmoditatib⁹ cā. vi qz res alienāda ē magis dānosa ecclie qz vtilis. facit xij. q. ij. terrual. t̄ plene de mā p̄ gl. ea. cā t̄ q. in summa Ad scđm inq̄stū glo. dicit obseruādū fore solēnitātē auē. hoc ius porrectū. dicit Hof. q̄ difficile ē seruare illā solēnitātē fm̄ p̄fuetudinē introductā. t̄ fm̄ aliquos refert. Inno. satis esse seruare p̄fuerudinē illī ecclie d̄ cui⁹ rei alienādē agit hoc tñ nō placet. Hosti. nā dicit eē p̄ tra. c. i. j. eo. ti. li. vi. Jo. an. dicit se credē. q̄ p̄fuetudo nō possit adimere solēnitātē. c. sine exceptiōe. xij. q. ij. p̄ b̄ dñm. c. cum cām. de re iudi. t̄ c. i. de cōfue. H̄z bñ p̄t adimē solēnitātem introductam p̄ auē. hoc ius porrectum. t̄ in hoc posset p̄cedē p̄ma op̄. Item dicit q̄ p̄fuetudo p̄t augere solēnitātē in tractā p̄ d. c. sine exceptiōe. adducit nō. i. c. qd̄ sup bis. de p̄fue. t̄ assi. t̄ cum bac op̄. Jo. an. irā scūt cōt̄ b̄ scribētes. Et nō istū tex. q̄ p̄fuetudo nō valet cōtra solēnitātē. c. sine exceptione. t̄ qz loquitur indistincte potest inferri q̄ subscriptio eorum qui sūt d̄ collegio non p̄t tolli p̄ p̄fuetudinē. qz ponit in dicto. c. sine exceptione. Idem dum dicit d̄ solēnitātē auē. hoc ius. dic meli? q̄ non ē necessaria consuetudo ad illā tollēdam. qz ius civile nō potuit introduce solēnitātē in alie natione res ecclie. qz p̄fuetudo ē p̄ ius canonici. ita vult. Inno. in. c. i. j. e. li. vi. t̄ Jo. an. seq̄ ibi in nouella. id p̄cludo q̄ si p̄fuetudo cōtraria c. sine exceptiōe sit grauosa ecclie nō tenet. vt in c. i. de p̄fue. t̄ in. d. c. cū cām. sufficit ergo solēnitātem illā obseruare. deb̄z ergo p̄cedere tractatus H̄z d̄ int̄uenire auctoritas superioris p̄fensus capitulo. t̄ subscriptio clericoz. t̄ vide qd̄ lati⁹ dixi i c. i. de bis q̄ fi. a. p̄la. nec regrif̄ decretū iudicet. s̄ sufficit cāe cognitio. s̄ si nō int̄ueniret cause cognitio nō tenet alienatio. nam ad h̄ requiriſ tratus. ita vō dicit. Inno. in. c. viii. o. n. px. in fi t̄ vide. Se. p̄filio. ccxxxvij. nō tñ de necessitate regrif̄ vt p̄mitras cāe cognitio. vt̄ expeditat alienare magis vna rez qz alia. ita nō. dicit ip̄e p̄filio

ccxliij. satis enim ē q̄ subest cā alienandi t̄ q̄ sup legitimitate cāe precessit cognitio t̄ sic suata for ma. c. sine exceptiōe. vñ alia solēnitate iducta p̄ cōfuetudinē mō p̄dicto. t̄ cōcludo q̄ nisi alienatio fiat seruata illa forma t̄ in casū a iure p̄cesso est nulla. de defectu forme ē clarū. nā illa sp̄ inducit nullitatē actus. qz forma dat eē rei. pbatur in. c. tua. de bis q̄ fi. a. p̄la. t̄ d. c. sine exceptione. de defectu casū licti. pbaf hic. nam p̄hibet alienatio rei ecclie a iure. ergo alienatio ē nulla si nō fit in casū p̄cesso. l. nō dubiū. C. de legi. t̄ i. regula ea q̄ p̄is. de re. iur. li. vi. Item. pbaf exp̄sse in cle. i. e. ti. t̄ i. c. q̄ in eccliaz. de p̄fue. t̄ vide qd̄ plene dixi in. c. i. de in. i. t̄. resti. li. vi. vbi bona glo. t̄ Cal. S t̄. h̄z alind senserit glo. xij. q. ij. in summa. t̄ c. sine exceptione. ibi enī volūt tenere alienationē seruata forma. h̄z non fiat in casū licto sed p̄m dñm ver? In glo. ij. ibi q̄ seruando fuari nō possint nō. gl. q̄ solus platus alienat bona mobilia q̄ cōmode fuari nō p̄nt. vi sūt vestes q̄ q̄tidie magis veteratū. H̄tē fructus t̄ similia. ca vō q̄ p̄mode fuari p̄fit. nō alienāt sine solēnitate. nā res imobilis t̄ mobilis p̄ciosa eppant quo ad difficultatē alienatiōis. l. lex q. C. de admi. tu. g. o. in. c. tua. de bis q̄ fi. a. p̄la. Sed ē dubium de actione. nāquid in alienatione seu iuriū cessione debent fuari solēnitates. t̄ ē q̄rē nāquid computet inf̄ mobilia vel imobilia. t̄ p̄t sic p̄cludi q̄ fm̄ p̄pū significatiō vocabuli actio seu noia debitorū non sūt mobilia nec imobilia. s̄ faciūt tertia sp̄em de p̄se. nā mobiliū t̄ imobiliū appellatio cadit i bis q̄ certo loco p̄cludūt. nā imobile d̄ illō qd̄ non p̄t a loco moueri. mobile vero qd̄ fm̄ nām iuā aptum est moueri. vt leg. t̄ nō. in. l. mouentū. ff. de vbo. fig. Actiones ergo cum sint quid in corporale non concluduntur certo loco. t̄ sic nō p̄nt dici imobilia vel immobilia. ideo iurisconsultus ponit acī. seu nomina debitorū vt tertiam spe ciem. probatur in. La diuō p̄io. §. in venditione. ff. de re iudi. t̄ ideo in testis appellatione bonorū mobilium vel imobilium non venuunt nomina debitorū. quia debemus capere verba prope. I. q̄ hered. ff. de condi. t̄ demon. vnde consuluit Ol. q̄ si p̄nceps reliquit bona sua mobilia distribuenda in pios vñs. nunquā veniunt pene ad huic non exacte. tamē vbi oī necessario vt actōes trabañt ad bona mobilia vel imobilia. vtpura qz dispositio volens comprehendere totū p̄fmoniū illius hominis. fecit mēnonē dñtaxat de mobili bus t̄ imobilibus. hoc enī casū ista terciā sp̄es as sumit naturā alteri⁹ extremonū. t̄ ē seruanda op̄. glo. in auē. eo. ii. §. i. que dicit q̄ si actiones dantur ad res mobiles computantur inter mobilia. si ad res imobiles computantur ut imobilia. t̄ hoc in effectu vult. Bar. in. l. p̄p. pupillus ff. de admi. tu. et ex his potest inferri. nunquā prelatus solus possit cedere actionem p̄petetē ecclie seu illā vendere. Quid autem in seruitiis seu aliis iuribus incopozalib⁹ q̄ non p̄nt proprie dici mobilia vel immobilia. sicut dixi in

actionib⁹. vide gl.i.c.ij.eo.ti.li.vi. q̄ dicit p̄ cōputatur iter immobilia. t̄ p̄ h̄ facit tex. in cle. exiuit de paradiſo. s̄. cūq̄ ānui redditus. de vbo. iug. q̄ dicit q̄ ānui redditus cōputātur ī immobilia. s̄ tu diſtigue. put. s̄. dixi i actōe. nā puto q̄ vbi neceſſario n̄ cōp̄bēduntur s̄b appellatiōe mobiliū v̄l immobiliū. q̄ n̄ veniūt appellatiōe modi i um v̄l immobiliū. s̄ vbi oportet q̄ includātur vt q̄ de toto p̄fmonio disponit. tūc fua qd. p̄. ci me dñm est. De pecunia etiam dubitatur n̄ḡd cōputet iter ea q̄ fua n̄ possunt. t̄ dicē dū q̄ n̄. quia pecunia retenta nil operatur. c. ei. ci ens. lxxviii. di. t̄ nō. i. li. s̄. fuit q̄sītum. f. ad trebel. facit tex. i. l. cum plures. i. f. ff. de admī. tu. nā solus tutor p̄t immo d̄ collocare pecuniam pa pilli. f. emēdo v̄l mercādo. quod n̄ poss̄t si cōputarēt iter ea q̄ fua n̄ possūt. vt d. l. lex qua tuores. Et q̄ in ſero ſolam platum poſſe diſpone de pecunia ecclie ſic de fructibus. vt in ele. i. eo. ti. t̄ hec nō. i. glo. ſup vbo hypotheca. i. fi. glo. i. decret. lxxx. di. c. i. dicit q̄ n̄ ē dñia niſi in noīc ī pign⁹ t̄ hypothecā. t̄ ita dicit tex. i. l. rcs. s̄. iter pign⁹. de pign⁹. glo. n̄ ibi variat. t̄ vide glo. plene in. s̄. iter pign⁹. alle. in glo. In glo. pe. ibi largiſſime accipit. nō glo. p̄ ſtatutis t̄ aliis diſpositionib⁹ faciētibus mētiōem de alienatōne. nā ī mā odiosa capiem⁹ ſtricte. t̄ ſic ſolum ve nit p̄t p̄tēt tr̄ſfer dñiū. Sed in mā larga t̄ fauorabili capiem⁹ largiſſime. put h̄ capit. t̄ idē v̄f dicēdū i testō t̄ pacto. de q̄ t̄ dic vt le. t̄ nō. i. l. fi. C. de re. alie. nō alie. Et vtq̄ p̄b̄it⁹ alienare alienū. poſſit locare ad magnū ips⁹ dic vt nō. vt ē tex. cum glo. in cle. i. eo. ti. t̄ dic vt ibi. In glo. f. ibi iubem⁹. nō glo. nam ſentit q̄ papa h̄ omnia tur penā illius. l. nā ibi iperator recipiēt res ecclie nō debito mō multiplicit punit t̄ p̄uari p̄cio. t̄ iponit penā etiam nō ſcribēt⁹ illūm t̄ multis aliis pſlonis t̄ placet h̄o. vt itēligat de illa. l. neq̄ placet ſibi vt tex. itēligat de aliq̄ canone. t̄ diſpoſitō illius. l. q̄ erat localis fuit. prograta p̄ iperatore ſuccēſſore ad omnes ecclēſias t̄ alia loca pia. vt in auč. eo. ti. s̄. quia vero leonis. t̄ baheſt̄ aū. illa canonizata. x. q. ij. h̄ ius poſſectu; Et nō ſemp h̄ dcm q̄ i ſolēnitate obſeruanda in alienatione rei egperant ecclie t̄ alia pia. nažvt dič h̄oſti. papa voluit approbare illas pſtitutio nes t̄ leges. p̄ h̄o ſide i ſimili. qd nō. Jo. an. i. c. ij. de i. ite. reſti. li. vi. vbi dicit q̄ quēadmodum ecclia reſtituiſ i ſtegy rōe leſiōis. ita t̄ alia loca pia. ita dicam⁹ i cān n̄o. nā a iure iſta reſtituit egperata. h̄ pbaſ in. c. requiſisti. s̄. ſecus autē. de teſta. fae. c. de ſenodochis. j. de reli. domi. cum. c. fe. t̄ tene h̄ ſemp mēti. dicit t̄n̄ Jo. an. q̄ non eēt peccatū tenē q̄ tex. iſte etiā itēligat. de. c. mone mus. alle. i. glo. dicit t̄n̄ q̄ p̄mū dictum eſt ſolēnius quia ſecundum nullam utilitatem impoſtat

I quis Alienatio de reb⁹ ecclie ſcā non tener. t̄ alienatores niſi rē reſtituit excōcītan̄ glibet cleric⁹ p̄t p̄dīcēt t̄ rē cū fructibus repe

tere. b. d. t̄ ē tex. nō. t̄ quotidie allegat. ſecunda ſbi q̄ ſi. ſz̄ ibi. ſed etiā. T̄dō p̄ q̄ non ſolum ali enatores ſed etiā ſlōſribētē ſe iſdebitē alienationi rei ecclastice grauiter peccant. t̄ vide bo. tex. in. l. iubemus. la. i. C. de la. ſanc. ecclē. Lz̄ nota vnu modū coherendi emp̄tō ſeu dona torem rei ecclastice in caſu a iure non p̄cēlo. nā p̄t ſpelli p̄ excōcītan̄ ſeu anathema ad reſtitutionem. t̄ anathema eſt excōcītatio cū ſole nūrate. de q̄. xi. q. iij. debēt. de ſignificato ſeu etbi mologia buj⁹ vbi. dic vt nō. in. c. cū nō ab homie ſ. de iudi. T̄ertio p̄ excōcītatio percutit an tam. t̄ vide tex. cū glo. in. c. audi deniq̄. x. q. iij. nam excōmunicatus dicitur tradi ſathane. quia per eam habet diabolus maiorem potestatem ſuper excōmunicato. t̄ dicit J̄nno. hic q̄ nō ſolū excōcītō primā cōdīone hominū t̄ ſacramētorū ſed etiā p̄ eam de ſeparat animā a ḡra t̄ custo dia ſua. t̄ nō iſtā tex. p̄ limitatione glo. xxiiij. q. i quodcūq̄. q̄ dicit q̄ excōcītō paꝝ vel nūbil oga tur q̄ ad eccliam trūp̄tantem. t̄ vide p̄ h̄oſti. in. c. ita quorūdam. de iude. vbi dixi limitando multiplicuer illam glo. Quarto nō ibi alienatoꝝ p̄t platus male alienans rem ecclie p̄t illā repetet. Quinto nō ibi q̄zuis ab iūtio ſc̄t. q̄ alie natio rei ecclie eſt iſpo iure nulla. t̄ cum tex. non facit mētōne de defectu formae. potest argui q̄ ſi alienatio fit in calu nō cōceſſo eſt iſpo iure nulla. t̄ hoc p̄bat quāſi apertissime iſte tex. nā hic obſeruabatur forma iuramentar. eius qd dicit de ſcriptione. ſic facit iſte tex. p̄ his quedixi in. c. prece. Sexto nō p̄tetus nullus potest de no uo annullari. t̄ refertur hecanullatio ſeu caſatio ad factum vi cōſettur quatenus de facto pro ceſſit. ſic p̄t ſalvare libellus a h̄icetate ſi p̄lat⁹ i libello dixit p̄ctum nullū t̄ petuit illū cassari. ſacit c. accedens. el. i. ſ. vi. l. ite nō p̄t. cum glo. tua. Ultimo nō caſum in quo clericus agit. p̄ ecclia ſine mādaro. ſ. repētendo bona male alienata. t̄ nō p̄ recipiens iſdebitē nō ſacit fructus ſuos. ſz̄ tenet eos reſtitue. ad h̄. d. l. iubemus. vbi dicit q̄ nil p̄t repētere. vñ perdiū omnem melioratēm quā ibi fecit. t̄ vide i. d. auč. h̄ ſuo poſſet. cītā. t̄ viō xii. q. ii. nō liceat. In gl. ſuper verbo ſlōſribit nō glo. t̄ vide q̄ le. t̄ nō. in. c. iter dilectos. de ſi de iſtrī. t̄. c. ex l̄ris. de transac. In gl. ſuper vbo iratus. in ſi. nō glo. p̄ itellectu alioꝝ iurū t̄ ſcripturā. in ḡ ſepe d̄ ſp̄dens attēdit furore vel penitentiam agit vel qd ſimile. t̄ vide bonaz gl. i. c. p̄mutabilis. hic alle. q̄ diſputat t̄ ponit ve ritatē an de ſi mutet opinionē ſuā. t̄ vide illā gl. In glo. ſup v̄. alienatoꝝ. in ſi. dic melius. q̄ iura mentum tendē ſi utilitatē ecclastica ſi nullo mō ligat iurantem. nam potius eſt p̄iurū q̄ ſi iuramentū ſi p̄t alioꝝ poſſit iſdebitētē ecclie cōſuli. vt ē tex. aperi. in. c. i. ſ. de his q̄ ſi. a. ma. pte. ca. t̄ peruenit de iure iurā. nā iuramentum non vinculat turanteꝝ ad iniuriam. vt in. c. quanto. de iure iurā. immo quod plus eſt non ligat administratorem ecclie quo minus non poſſet petere

restōne in integrū, de quo vide bonā glo. in. c. i.
dein integrū resti. li. vi. et ad. c. cum venissent, de
quo glo. op. dic vt ibi latins dicā. nā iuramētū
piudicat quatenus pcernebat honorem et pudi
cium plati. **I**n glo. in vbo ecclesiasticis. ibi et
probianis. nō glo. et intelligit Lau. et cōter doc
sequit. vt. pcedat etiā in probianis laicis. non
eni accusant hoc casu clericū seu p̄latū s̄ ppetū
male alienata. et hoc satis mihi placet. nā infest p
robianos ne ecclia deducat ad iopiam. nā tenet
in defectū ecclie ad refectionē ipsius de p̄prio
p̄imonio. vt nō. in. c. i. t. c. de his. j. de ecc. edi. et
in fi. glo. **P**bi. quē sequit cōit doc. tenet q̄libet
p̄sonā ecclesiasticā admittēdam. nā tex. iste logē
gnalit q̄d placet. vt patet ibi i tex. qbusq; ecclie
siaisticis p̄sonis t̄c. vt in. c. cū nō liccat. xij. q. ii. nō
t̄n agēt isti exēni iunxit clericis ecclie. q̄d intel
ligo si ipi volūt agere. nam eis negligētib⁹ admit
terent extranei. versatur enim in hac alienatiōe
illicta ius publicū. i. dis. ius publicum. et vide q̄d
nō. **I**mo. in. c. cum oīz. de testi. vbi de hoc.
In glo. fi. ibi alter liberaf. hoc intellige verū re
spectu interesse et sic loquunt iura alle. in glo. non
autē respectu penae. albs delictū alterius remanet
ipunitū q̄d non d̄z eē. vt in. c. monem⁹. xij. q. ii. s̄
ergo ecclia recuperauit rē ab ep̄tore. p̄t nibilo
min⁹ agere s̄ plati male alienatē nō adinteresse
sed vt puniat de delicto suo. et p̄ ea depositiōis
vt. d. c. monem⁹. q̄ pena nō euitat p̄ satisfactiōem
ecclie. de quo plene vide p̄ glo. in. c. q̄ sicut. de
elec. in. fi. **I**n ea. glo. ibi cū pueniat ex delicto
nō glo. et sentit a contrario. q̄ si emp̄tor vel posses
sor ecclie esset in bona fide q̄ tūc possit petere
cessionē actiōis q̄d exp̄ssim tenet doc. hic qui est
dicūt q̄l ecclia nō teneat cedere in t̄mūs. gl.
tm̄ dicit si cesserit valet cessio. **I**n ea. gl. ibi re
petat quasi velit dicere glo. q̄ platus agit in re
petitione noie ecclie que nō tenet de evictione
et habet hic casū in quo audīt q̄s allegāt turpi
tudinē suā agēdo noie alteri⁹. de quo dic vt dixi
in. d. c. cum sup. de pcess. p̄ben. et vide hic p̄ Cal.
In ea. glo. ibi et si nibil b̄z platus. aduerte nā
videt hic glo. velle q̄ emp̄tor recuperat p̄cum a
plato male alienante. in hoc varie sūt op̄i. de q̄b⁹
hic p̄ doc. et in. c. ad audiētiā. j. e. et p̄ doc. legistas
in. l. iubemus. et plene in autē. qui res. C. de sa
fanc. ecclie. et maxime p̄ **C**y. et Bal. et p̄ Jo. de lig
in cle. i. eo. ti. satis placet q̄ si emp̄tor fuit in mala
fide nō agat ad p̄ciū etiam s̄ platum p̄ tex. l. in
tibem⁹. palle. nā ibi in p̄penā p̄dit p̄ciū et omnē
utilitatē et applicat ecclie. nisi p̄spexēt sibi i p̄ctu
de evictiōe. q̄r tūc agit cōtra male alienantē. l. si
fundū. C. de enic. nō. glo. in. d. c. ad audiētiā. j. co
z. l. quēadmodū. C. de agri. et censi. li. xi. in simili
q̄one. si vō fuit in bona fide repetit p̄ciū a male
alienatē nō autē ab ecclia sed in defectū. puta q̄
platus non est soluendo agit contra ecclia. q̄
tenet est effecta locupletior ex illo p̄cio. ar. c. i. j.
de deposito. q̄d sc̄lerūt **C**y. et Bal. in autē. palle

rbanc op̄i. sensit Jo. an. in. d. c. ad audiētiā. vt
distinguamus inter emp̄to bonefidei et malefidei.
et glo. in. c. vulnerane. xij. q. ii.

Daures **T**erra ecclie
dari p̄t in emphiteosim ei cui⁹ studio
reducit ad culturā. hoc dicit et ponit casum l̄a
lem Jo. an. in eo qui confisus de plato nulla int
tienter scriptura recipit siluā ab ecclia reducē
dam ad culturā. et q̄ ea reducta cōcederet sibi
in emphiteosim. postq; prelatus dubitauit ex q̄
resūnic erat culta. an possit dari in emphiteosim
et rūdetur vt in littera. **N**ō primo vnuz casū
in quo res ecclie līcīte p̄cedūtur in emphiteosim
s. quāddo sūt steriles. qd autē si eēnt p̄cīose et cul
te. dic vt plene nō. p̄ Spe. in ti. de loca. s. nūc aliq
v. vii. p̄ Jo. an. et Archi. in. c. ii. j. e. t. i. li. vi. dixi ple
ne in. c. in p̄ntia. de pba. **S**ed nō prelatū ob
ligari naturaliter ex simplici consensu. de quo in
c. quicunq; suffragio. xij. q. ii. **U**ltimo nō q̄
p̄traemis de rebus ecclie non est valid⁹ saltim in
effectu si potuissent habere ab aliis maiore utilita
tem. deb̄z enim prelat⁹ cōtrabē cum illo cuz quo
maiorem utilitatem habere p̄t. **I**n glo. fi. in fi.
nō glo. et vide bonū tex. et ibi nō. in. c. cum dilecti
de emp. et ven. **S**ed extra glo. querit nūquid
iste terre potuissent dari alijs in emphiteosim. dic
q̄ nō nisi in casu alijs p̄cess. et seruata solēnitate
iuris q̄r non sūt amplius silue sed terre arables
sed extirpantibus et suis hereditibus possūt p̄ce
di. p̄p. p̄missionē eis factā et labores et sumptus
quibus fraudari non debet.

Esuper **Q**ui iuravit nō
alienare ca q̄
sūt de mēsa ca de qbus dubitat̄ an sūt
de mēsa alienari non dēnt b. o. vel sic. **J**urās nō
alienare bona ecclie. nō p̄t alienare ea q̄ sūt de
mēsa. vel ea de quib⁹ dubitatur an sūt de mēsa
hoc dicit vsc̄ ad. s. possessiones. et ille. s. h. dicit
Possessiones ecclie minus utiles p̄ utiliorib⁹
de p̄sensu capituli p̄t ep̄pus p̄mutare v̄l alienare
h dicit duo sūt dicta. z̄ in. s. possessiones. **N**ō
p̄ ar. ex tex. q̄ quedā bona ecclie dicūt de mēsa
quedā vero nō. q̄ autē sūt illa dicā. j. lat⁹. **S**e
cīdo nō vnuz casū līcītu in quo res ecclie possūt
alienari. s. p̄ aliis utiliorib⁹ et nō q̄ tex. dicit alie
nādi seu p̄mutandi et nā ex hac l̄fa inero q̄ si
platus nō repit bonū c. ibiū. p̄t rē vēdē et p̄ciū
ouertē in rē utiliorē. nō ergo est necesse vt q̄daz
arbitrāf vt fiat c. ibiū seu p̄mutatō. s̄ directe p̄t
fieri vēditō. nā p̄ciū succedit loco rei. d̄z t̄n post
modū ouertiū in re utiliores. **Z.** nō ibi p̄cilio
et ass̄eu. q̄ in alieatiōe rei ecclie cathedralē sūt
sūt p̄siliū capituli. s̄ regrit et p̄siliū. vide q̄ ple
dixi i. d. c. i. s. d̄ bis q̄ fuit a pla. **I**n glo. i. in fi.
nō glo. q̄ sup decimis futuris nō admittit com
positio. sed super p̄teritas sic. quid autē si obliga
tus ad decias p̄teritas nō habeat vñ satisfaciat
nisi vendat totū p̄imoniu. nūqd teneatur vēdē

z in egestate vivere. vide glo. xvi. q. viij. q̄ si q̄ p̄cludit q̄ sic. sed ecclia d̄z sibi misericordia. z vide p̄ dicta gl. tex. in. c. oēs. ea. cā. z. q. z ad mām vide qd̄ le. z nō. in. c. ex mūltipli. z in. c. cuī homines j. de deci. **I**n gl. in vbo sacramēti. ibi immedia-
te s̄bst. hodie fūas de p̄fuetudine q̄ gliber p̄la-
tis. p̄motus q̄ papā seu eins mandato consecra-
tis iurat sibi non alienare co incōsulto. de quo
iuramēto z eius effec̄tu nota. in. c. fi. d̄ eccie. edi.
z dicā aliqd. **I**n. glo. sup vbo intelligantur.
q̄rit q̄stū ips̄ regritur ad h̄ vt bona dicantur de
mēsa. gl. regrit q̄stitatē tēporis ad h̄ vt bona di-
cant de mēsa. z nō istādo in vbiis gl. colligendo
dicta. Inno. ac latius z clari. p̄sequēdo dic sic.
cū q̄rit q̄ bona dicūs de mēsa ecclie vel prelati
q̄dā enī sunt bona in q̄b̄ ecclia h̄ solū directi
dñi. vtile v̄o p̄tinet ad altū. exemplū i feudalio
ac ēphiteotis. z ista nō dicūs de mēsa cum vtili-
tas p̄tineat ad altū. de q̄ vide bo. glo. in. cle. i. de
exceſ. prela. sup vbo ad mēsam. q̄ optime expli-
cat q̄n̄ etiā ecclie dicāt de mēsa p̄lati. z tenebris
illā gl. mēti. **H**aduertēdū q̄ ista bona q̄n̄q̄ re-
deit ad eccliam pleio iurc. p̄ita q̄ finitum est
tēpus p̄cessiōis vel. pp̄t defectū bēdū vasalli vel
ēphiteote vel. pp̄t delictiū eoz. vt in. c. portuit. de
loca. z in. c. iij. j. de feudi. **E**t dubitatur nūc
vt z applicēt menēt ut sic nō possunt itez cōcedi
quēadmodū nec alia bona mēse. z dicendum ē
q̄ si platus applicauit ea mēse z h̄ p̄stat. z tunc
nō possit āpli. p̄cedi nisi in casib⁹ iure exp̄ssis.
In dubio v̄o debem⁹ p̄siderare q̄z p̄p̄t p̄clar⁹
tenuit illa bona ad manus suas. z in h̄ cāu poss̄
saluari p̄sideratō gl. z sume nō. dictum **A**rcib⁹
c. i. xxxii. q. viij. vbi dicit q̄ si prelatus tenuit per
annum v̄ applicasse illa bona mēse. ex q̄ nō con-
stat de h̄rio p̄ cōiecturas. ar. illi. c. als aut si n̄ ba-
buit annū applicādi mēse p̄t p̄cedē de nouo
alteri nō obstante iuramēto de nō alienādo. quia
iuramēto nō extēdit ad bona q̄ nō sunt de mē-
sa. p̄b̄ tex. in. c. iij. de feu. z h̄ vbi cōsiderat an ista
bona essent de mēsa vel non q̄ platus habuit ad
manus suās. z tacite iunxit q̄ si nō essent de mēsa
iuramēto de nō alienādo nō obligaret. **E**t estrō
ēm Inno. q̄ ab iutio v̄ ordinatum ut illa bona
p̄cederent in feuduī vel ēphiteosum. vñ nil noui
facit nūc platus itez cōcedēdo. z p̄b̄ eleganter
sentit Fede. p̄silio. chxiiiij. q̄ in hac secunda con-
cessionē nō requiritur p̄sens superioris. qd̄ ē val-
de nō. z facit. c. potuit. p̄calle. vbi solus prelat⁹
p̄t parcē ēphiteote ip̄m n̄ expellendo prop̄ter
p̄sionēt̄ solutā. codē mō p̄t p̄cedē alteri. **E**go
crederē q̄ vbi p̄ma cā concessionis duraret de p̄
senti habeant locum p̄dicta. sed vbi cessaret illa
p̄ma cā cōcessionis. tunc putarē q̄ eoip̄o q̄ rede-
unt ad eccliam efficiunt de mēsa z assumunt si
bi naturā z qualitatē a iaz̄ rerū ecclie. **E**xemplū
res inulta fuit tradita in ēphiteosum h̄ respectu
ut reduceret ad culturā alias ecclia n̄ p̄cessisset
tractu tēporis illa res optiecula renversa ē ad ec-
clesiā ex aliq̄ cā allegataz. n̄ video q̄ iterū licite

possit cōcedi sine solēnitate debita z sine cā. nam
cessat cā p̄ me p̄cessiōis. z militat nūc ar. a rōne
cessante. vt in. c. cessante. de appell. z cessat ratio
Inno. sed vbi cā p̄seueraret. p̄cederet p̄mū dcm̄
Ecclī ecclie h̄ebat castz. qd̄ forte. pp̄t custo-
diā z alia est magis dānoſū q̄z vtile. deliberant
semel cū solēnitate debita dare in feudum. si tra-
ctu tēpis redcat ad eccliaz. p̄t ecclie iterū alii d̄
nouo cōcēdere sine solēnitate nō obstante iura
mēto de nō alienādo. quia ista non est noua alie-
natio. sed qdā executio ordinatōis antique. faē
c. p̄silio. j. de iudeis. z. c. recolētes. de statu regu-
Et nō bāc limitatōem q̄ n̄ solet a doctorib⁹ tra-
di. sed mihi v̄ verissima z rōnabilis. **Q**uedam
vero sunt bona quorum p̄p̄tas z vtilitas p̄tinet
ad eccliaz. z lōgissimis tēporib⁹ fuerūt in bonis
ecclie z ista indubio dicūs de mēsa q̄z deserviūt
necessitatib⁹ mēse z vtilitatib⁹ ecclie z aliorum
īdigētū. xij. q. i. vidētes. z ad ista bona īdubie
extēdit iuramēto de nō alienando. **Q**uedaz
sunt bona nouiter acq̄sita ecclie puta ex dona
tōe. z de istis dubitat an sint de mēsa. Inno. sen-
tit q̄ sic. z mihi satis placet exq̄ enī sunt data ec-
clie ad vtilitatē ip̄i. q̄ debēt dici de mensa. nec
apparet rō quare alia bona z nō ista dicantur d̄
mēsa. sed potius dicēdum h̄riū ne v̄ia z eadez
res diuerso iure cōseatur. de deci. c. cū i dioceli
z faē. c. recolētes. xii. q. ii. z sic habes clare q̄ bo-
na dicāt de mēsa z ad q̄ bona extēdit iuramēto
de nō alienādo. **I**n glo. sup vbo sine nō. nō.
glo. q̄ indubio possessiones q̄ deserviūnt vtilita-
tib⁹ ecclie z reperiūt i manib⁹ p̄latip̄ma fronte
p̄sumātur de mēsa. q̄ h̄riū dicēti incūbit onus. p̄
bandi. sed ītellige istā glo. f̄m̄ p̄dēa z f̄m̄ p̄alle. di-
ctū **A**rcib⁹. **I**n gl. i vbo assensu. in fi. vide qd̄
dixi in. c. ii. de bis q̄ fi. a prela. vbi doc. sentiunt q̄
licet in istis rebus modicis non requiratur p̄ien-
sus capituli exp̄ssus d̄z tamen interuenire saliz
tacitus. z sic limita istā gl. **S**ed op. ī gl. z p̄a-
tex. nā ex quo iurauit iste archieps̄ nō alienare
nō v̄t q̄ etiā vtilitas causa possit alienationē ali-
quā facere. iuxta nō. in. c. fi. de ecclie. edi. z in. c. ii.
j. de sen. ex. **S**o. Inno. intelligit q̄ de speciali
concessione vel grā iste archieps̄ aliena-
uit. z p̄o hoc tex. in fi. ibi cōcedim⁹ facultatem.
Hof. vero exponit tex. concedimus. i. concessum
esse ostēdimus. simile. xij. di. nerui testiculorū
z sic sentit h̄riū intellectum. **E**go dicerez q̄ aut
res est modica seu modice vtilitatis. z tūc nō in-
cludit sub iuramento de non alienando. quia
non est verisimile q̄ superior voluerit istum. illa
quare in istis modicis. cum ista modica sunt ex-
cepta ab omni solēnitate iuris dispositionis. vt
in. c. terrulas. xii. q. ii. iuramentū ergo simplicit
prestitum debet intelligi īm̄ materiam subiectā
ad hoc quod nō. Inno. in. c. per tuas. de arti.
Item iuramēto est stricti iuris. ideo debet re-
stringi ar. c. pe. de iur. iuri. z h̄ uōbis semper. nā
reperio Fede. idem sensisse p̄silio suo. ccuij. nā
hodie plati cōt̄ iurāt n̄ alienare incōsulto papa

z sic dī intelligi iste tex. vt non obstante iuramēto poterit iste hāc alienationē facē. z sic pcedit expositiō. **H**oc res ē nō modica. z tūc distingue formā iurādi. aut iurauit nō alienare simp'r aut nō alienare incōsulto papa. aut non alienare sine licētia superioris. **S**i vero iurauit simpliciter tūc puto q̄ in casu vtilitatis ecclie poterit alienare. nā video q̄ in casu necessitatē ecclie hoc iuramētu nō astringit. vt in. c. fi. de eccl. edi. ergo nec in casu vtilitatis. q̄ necessitas & vtilitas equi parat a iure. vt nō. xij. q. ij. in sūma. z nō. **I**nno. i c. cū oēs. de p̄st. Refert ergo illō iuramētu ad alienationē illicitā. vt sic metu iuramēti p̄lat ab stineat faciliter ab alienatiōe illicita. z p̄ hoc facē qd̄ p̄dixi. nā regularitē a iure. p̄b̄t alienatio. vt in c. si quis. z in. c. nulli. s̄. eo. z iuramētu ē stricti iuris. deb̄ ergo intelligi fm̄ iuris dispoſitionē. vt nō alienet. s̄. illicite. p̄t iura disponit. z sic sc̄do mō intelligerē tex. istū itellēdo q̄ possessiōes iste erant min⁹ vtilez p̄patiōe altiarū. **S**i vero fuerit iuratu fm̄ sc̄dam formā. tunc tene op̄. **I**nno. q̄ de grā fuit hoc isti p̄cessū. nā non p̄t fieri alienatio es̄ licita incōsulto papa. hoc enī ipso tā illa v̄ba. vt colligif. i.c. v̄l̄sio. j. de im̄u. eccl. **T**ē necesse ē vt verba intelligāt de alienatiōe al̄ licita. nā incōsulto papa nō faceret illicitā. z ita volūt cōit doc. in. d. c. fi. **S**i vero fuerit iuratu fm̄ tertia for mā. s. non alienare sine lnia zē. idē dicendū. vi. s̄. p̄xie dixi. nā nō p̄t intelligi de alienatiōe illicita. q̄ illa nō fit etiā cū lnia superioris & de significa to būl̄ v̄bi lnia ē vt debeat peti. p̄ etiā in casu lici to. q̄si superior reseruet in se cognitiōem. viruz ca⁹ sit licitus. p̄ hoc tex. in. fi. in. c. l̄. de regula. z hoc bñ nō. q̄nō declarat palios. z sic intellige fm̄ bāc distinctiōem ea q̄ dixi in. c. i. s̄. de his q̄ fuit a p̄la. z nō p̄ doc. in. d. c. fi. j. de eccl. edi. **S**ed q̄ ritur de. q̄ nō. nūquid platus possit cōsanguineo suo p̄cedere rē ecclie in emp̄hiteosim. vel secuz p̄trabere alienatiōem rei ecclastice. tex. v̄t nō. a aū. quibusq̄ modis. C. de sa. sanc. ecc. v̄bi d̄r q̄ gbuscuq̄ modis alienatio rei ecclastice facta p̄mittat nō tū lic̄ iconomō v̄l̄cūs p̄sanguineis rē ecclie accipe. z faciat ibi legiste festum de illo tex. adducētes q̄ v̄bi administratori p̄mittit alienatio. nō p̄t illā facere in p̄sonā p̄sanguinei q̄ ē suspicio lesiōis. p̄p̄t p̄sanguinitatē. z ē illa aū. canoniāta. x. q. ij. h̄ v̄lus p̄statio in v̄si. quibusq̄ modis. tñ doc. ibi z maxic. **B**al. z **B**ar. dicit q̄ rē solitā p̄cedi in emp̄hiteosim seu in fēndū p̄t platus p̄cedere suo consanguineo. q̄ cessat hoc casu p̄sūptio fraudis & lesionis. cū apta sit via b̄ alienatiōis. nū fm̄ **B**al. vellit p̄cedere p̄sanguineo potētissimo. sentit etiā **B**ar. post **Y**a. q̄ modicā rē p̄t p̄sanguineo p̄cedere. z sic transeuit legiste cōtē ibi. **S**ed repio **Fre**. de senis p̄silio p̄al. v̄bi v̄t sentire p̄rinn. Format enī istā. q̄. nūgd p̄ latus qui iurauit nō alienare sine licētia superioris possit p̄sanguineo suo p̄cedere in emp̄hiteosim rem valoris vñius floreni cū dimidio & reddit quinq̄ solidoz. nā expediebat. ppter vicinitatez

p̄sanguineo b̄fe illā peciolā frē. z Detinat finaliter q̄ sic. q̄ nō obstat iuramētu in istis minimis vt. s̄. dixi. nec ob. p̄sanguinitas. q̄ rōne stradis fuit inducta illa. p̄b̄tio. sed hic p̄supponit om̄ nezfraudē cessare. **T**ē aū. illa gbuscuq̄ modis loquit in alio catu fm̄ eū z non dicit in quo. vñ nō placet hec r̄fūsio. q̄ tex. ibi dicit gbuscuq̄ modis zē. dat alia so. q̄ solēnitā aū. nō v̄sq̄zquaq̄ seruat in alienatione rei ecclastice. vt nō. in. c. i. eo. ti. li. vi. z nō hoc dicit. facit ad id qd̄ dixi in. c nulli. s̄. eo. **T**ē cessante fraude melius ē cōtrahē cū p̄sanguineis q̄z cū exēnis. nā p̄dēm̄ s̄būcēre p̄sā guineis q̄z exēnis. lxxxvi. d̄. s̄. satis. facit qd̄ nō. gl. xxxxi. d̄. c. o. i. o. z. c. i. s̄. de coba. cle. **S**ed p̄tra b̄ facit. q̄ n̄ ē illa solēnitā s̄. p̄b̄tio certaz p̄sōnarū. ppter lesionē ecclie euitādā. sed hoc nō obstante puto dcm̄ legistarū non. pcedere in p̄lato ecclie. nā repio tex. valde singularē xij. q. ij. in. c. si. gs. qualibet iūcto. s̄. p̄ce. vbi d̄r q̄ rector cuius cūq̄ ecclie p̄t vñā rem de ecclia auferre. dūm̄ de suo tātūdē ecclie p̄ferat z sic habet p̄uilegium vt res ecclie possit alienare sine vtilitate ecclie. satis est enī q̄ ecclia nō deteriorat. simile p̄uilegiū b̄z p̄nceps. vt in. c. i. j. de re. p̄mu. fm̄ vñū tē lectū. z v̄t tex. in. d. c. si quis inuē. q̄ etiā in fauore p̄sanguineoz p̄t p̄lat. hoc facē. vt etiā seniū **A**larchi. z facit qd̄ nō. archi. x. q. ij. p̄carie. vbi dicit q̄ sicut exēnis ita p̄sanguineis p̄t p̄lat. bñ ficia ecclastica p̄cedē. facit qd̄ dixi in. c. dilecto. s̄. de p̄ben. z ad aū. quibusq̄ modis. dico q̄ loquor in iconomō qui nō b̄z p̄uilegium sicut platus. nec tñ inris in bonis ecclie. iux. nō. p̄ glo. v. q. ij. c. fi. **I**tem iconomus ē magis suspectus q̄z platus. q̄z platus ē. p̄prius sponsus ecclie. non sic iconom⁹ z p̄hoc p̄cluderē q̄ p̄lat. p̄t p̄bere cū p̄sanguineis de rebus ecclie sicut cū exēnis. l̄z iconom⁹ nō possit nisi vt p̄dixi. z nō etiā ista. q̄ non declaratur per doc.

HD audientiam

Canonicus prelatum ecclie ppterulo lo care non potest. hoc dicit cōmunis diuisio. sc̄da ibi ideoq̄. **T**ē primo q̄ canonicus nō potest in ppteruum locare p̄dium p̄bende sue. iste enī tex. intelligi potest in prediis assignatis canoniciis pro prebendis. nam prebende sūt ecclie & ex causa bona ecclie fuerunt diuisae in prebendas vide tex. xij. q. i. s̄. fi. z. c. se. quinimo dicendum ē q̄ v̄l̄ra tempus vite sue non potest canonicus locare prebendam suam. vnde si locauit ad certum tēpus & moritur an̄ locatōem finitā expirat locatio. nū interueniat auctoritas superioris. vt dixi in. c. fi. ne pre. vi. suas. z. pbatur in sum. li. l. si dominus. ff. loca. v̄bi locatio facta epr vñfructuarium expirat eo mortuo. **S**edudo nō boñ arg. q̄ locatio in ppteruum largo modo dicit alienatio. vñ. p̄b̄t alienare nō p̄t i ppterū lo care. p̄b̄ gl. i. cle. i. e. ti. l̄z aliō dixerit. Accur. in. l. codicill. s̄. institutō. ff. de lega. ij. iste tex. inlī bñ. pbath arguēdo ex situatōe p̄rice. nā si ista loca?

in perpetuum non censent alienatio non ponetur h.
c. sibi isto eti. sed in tū. de locato. ita in simili arguit
glo. in. c. si sup gfa. de offi. dele. li. vi. et in. c. bone
de p̄fir. vii. et. c. ibi qui de rescrip. li. vi. et non bunc
modū arguēdi. **H**ic fac. c. nulli. s. eo. vbi p̄petua
ephiteof largo mō dñ alienatio. g. et perpetua lo-
catio. ar. isti. locati. s. adeo. nā ex p̄tulocationis
ad maximū ip̄o tñsferē dñnum vtile. sicut in dñtu
emphiteotico. nō. in. c. ppter. de loca. **E**t nō
ep̄m posse reuocare res ecclie male alienatas
etia p̄cio nō oblato. Et nō q̄ concessio facta in p̄
petuum vel ad maximū ip̄o sine solēnitate debita
nō debet seruari etiam in vita plati male alienan-
tis. ne saltum dñ factu p̄iudicef ecclie. fac. c. puenit
s. de arbi. vbi bo. tex. **I**n glo. si. nō bāc glo. et
idē sentit Inno. et Jo. in. c. vulterrane. xij. q. iij. l5
aliud senscrit in. s. qui vero. alle. in glo. sed Jo.
an. sequit ista glo. Tu vide qđ latius dixi in. c. si
qđ. s. eo. et ibi dedi plures remissiones. Et nota
cautelā ex glo. vt p̄bens cuz plato semp stipulee
de enicōe. vt saltē re euicta bēat regressus p̄tra
platu. Et in si. glo. dic q̄ in illo. s. si. nō erat omni-
no emp̄tor malefidei possessor. et dic plenius vt
sbi legitur et nota.

Possessioēs Breue ē nec
summarī. **N**ō p̄ regulā q̄ possessio-
nes spectates ad mēsam plati vel caplī prelatū
alienare nō p̄t. intellige nisi in casib⁹ a iure exp̄-
sis. de quib⁹ dixi in. c. nulli. s. eo. **E**t nō a p̄cio
q̄ possessions q̄ nō sunt de mensa p̄nt p̄ platum
alienari. qđ stellige. vt dixi in. c. vi sup. s. eo. Sed
q̄rit nūquid ep̄s possit donare vel vēdere rē mē
se sue capitulo suo. et qđ eō. **E**t v̄ p̄mo q̄ nō. ga
aut ep̄s aut capitulū auctorizaret in facto. p̄prio
cōtra cle. eo. ti. Hosti. et Jo. an. p̄ ei ponunt. q. i
c. nouit. s. de his q̄ si. a pla. et concludit ibi Hosti.
q̄ sic. quia non est. p̄prie alienatio cum non excat
dñnum ecclie. ar. in. l. voluntas. C. de fideicō. et eoz
q̄ le. et no. in. c. cū aplica. s. de his que si. a prela.
glo. in dicta. cle. ij. recitat op̄i. et aperte nō probat
sed Fredē. approbat p̄silio. cvi. et Jo. an. iii regu-
la qui tacer. li. vi. in mercu. dicit tamen ibi Joba.
an. q̄ ab ecclia inferiori non posset ep̄scop⁹ emē
q̄ ibi haberet auctorizare. xii. q. iij. placuit. et c.
abbanibus. et in facto. p̄pō auctorizare nō p̄t. vt
in. d. cle. ij. **E**d ego dubito an hoc dictum sit ve-
rū p. l. pupillus. s. pe. ff. de aucto. tu. vbi dñ q̄ tu-
tor p̄t palā emē a pupillo. q̄ cessat ois suspicio
et si q̄s veller eē magis cautus. posset facē vt ep̄s
p̄ns gñaliter iterponat decretum. p̄niciando rē
ip̄suis ecclie posse alienari. et dare licentiam ali-
enādi. postea vō poterit ip̄se palam sicut quilib⁹
alius emē. in h̄ tñ ē cogitādum. **I**n glo. i. ibi
tertiay. i. tertia partē de rebus prochialis ecclie
oli debitā ep̄o. bodie vō ep̄s nō capit istaz tertia
de quo dic. vt habet. x. q. iij. c. i. z. ij. et dicam plene
q̄ gñaliter ep̄s possit petē ab ecclieis inferiori-
bus. vt in. c. requisisti. j. de testa. **I**n gl. ij. in fi.
et inducitur iste tex. cum glo. ad. q̄ jungd si man-

datur p̄uideri clerico seculari de bñficio ecclia-
stico. possit sibi p̄uideri de bñficio solito gubernari p̄ regularē. dicēdum ē q̄ nō. quia māda: s
pape dñ intelligi salua p̄suetudine ecclie. quam i
dubio papa nō v̄ velle violare. vt i. c. si. de p̄su.
li. vi. et in. c. cum i. ecclia. de p̄ben. co. li. et vide ad
istā. q. c. cū de bñficio. e. ti. et li. **H**ic iducebat doc-
hic tex. ad. q̄. nūngd supior ad quē est deuoluta
p̄tis. p̄uidendi. ppter negligētia in p̄lati regula-
ris possit ecclieis regularibus. p̄uidere de se-
cularib⁹. et hodie hec questio est decisa. in cle. q̄a
regularē. de supplēn. neg. pla. vbi decidit q̄ nō
et ille tex. nō. q̄ succedēs in locū negligentis de-
beat. p̄uidere illis p̄sonis quib⁹ tenebat p̄uidere
ipse negligētis. et h̄ p̄t allegari gñalit. vt p̄ias nō
sit major penes cuj⁹ successit. q̄s penes p̄mūm
qui neglexit et facit ad multa zc.

Hostia nostra Legit duob⁹
nōis. s. m. lec.
breniorem. b. d. in summa. Restituitur
ecclie p̄ alienationē p̄ quā enōmīter fuit leſa
b. d. p̄ pom̄ petūtio. scō cāe p̄missio. ibi q̄ circa
Thō p̄ l⁹ lec. quam p̄misit q̄ ecclie in petūtio
ne restitutiois i. integrā sup rebus ecclasticis
p̄t h̄re recursus ad iudicē ecclasticū etiam p̄
laicū. et sic est iste casus in quo acto nō sege forū
rei. imo trahit rei ad forū suū. et vide Inno. in. c.
cū sit gñale. de fo. p̄pe. vbi singulariter vult q̄ in
q̄libet petitione resti. in integrā p̄t ecclie babē
recursus ad iudicē ecclasticū. et idē dicit v̄bici q̄s
ecclie iunat aliquo p̄ulegio. et maxime h̄. p̄cedit
ea artē rō. q̄ p̄supponit qđā decep̄. saltem re
ipsa. vñ largo mō p̄t dici quod daz sacrilegium
qđ p̄inet ad forū ecclie. vt. d. c. cum sit generale. et
facit ad mām. c. i. s. de in. tē. resti. vbi bene cīaz
p̄bat. et tene mēti hoc dictum in practica. **C**z.
nō q̄ p̄t vrgens debitū cui nō valet ecclie de-
fructibus satissimē p̄t fieri alienatio ecclasticū
cerei. et nō q̄ etiā in feudiū occasione debiti pos-
sunt concedi res ecclie. bodie vō oēs prelati
cōiter iurāt nō infēudare de nouo romano pon-
tifice inconsulto. c. ii. j. de feudiſ. **T**ertio nō q̄
data restitutioē in integrā nō dñ laic⁹ q̄ cōtraxit
cū ecclie fraudari de sumptib⁹ et laborib⁹ q̄s
fecit iu re in q̄ p̄cedit restitutō. sed rōe sūptus et
laboꝝ possunt dimitti fructus quos al⁹ tenet
restituē. vt. l. q̄ si minor. s. restitutio. ff. de mino. et
p̄ illi tex. dicēdū eēt q̄ si iste laicus nō exposuit
labores. puta in extripādo terras incultas. vel n̄
fecisset sumptus pro fructibus colligendis tunc
debūsset oēs fructus cū re restituē. nam alias n̄
esett restitutio in integrā q̄ perderet fruct⁹ me-
dio tempore perceptos. vt in dicto. s. restitutio.
et de hoc. j. aliqua dicam cum glo. si. **I**n glo. i.
si. et hoc vltimum probatur in. c. i. z. ii. de in. tē.
grum restitutio. li. vi. et in cle. vñica. co. ti. **E**t
nota ex glo. q̄ dno dicuntur multi. quod facit. p̄
statuto. vide tex. i. c. xpianū. xxvij. di. vbi colligi-
tur q̄ licet dno dicātur multi non tamen plures
Hosti. dicit se habere noticiā huius facti. d quo

in tex. nā lapsū erat nedī quadriēniū s̄z decēniū
a tpe p̄ctus. t dicit q̄ ecclia fuit hic audita iure
cōi et nō restōnis bñficio. q̄ p̄ctus erat null⁹ ex
defectu solēnitatis. q̄ nō int̄uenerat p̄sensu dio
cesani. bec lec. satis est vā in le. t vide glo. in cle.
i.e. ti. q̄ vult plātū etiā ecclie collegiare non posse
etiā locare ad tēp⁹ nō modicū sine p̄sensu supio
ris. t facit q̄. c. nulli. s. eo. dicit esse alienationem
vbi trāsserf vtile dñiuz. h̄ platus inferior nō p̄t
alienare sine p̄sensu supioris xvij. q. iiiij. in vēditi
onibus. xij. q. iiij. abbatibus. sed nō p̄gruit hec lec
buic tex. vbi papa fundat se sup enōmī dispen
dio. nam si cōtractus non tenuisset. mandasset
pure illam villam restituendaz monasterio. **T**ē
fm lec. **H**ostii. q̄ si de nibilo seruiret iste tex. vnde
p̄t tenē alia lec. q̄ hic fuit petitā bñficiū restōis
tē. sic q̄ als p̄ctus valebat. nec ob. si dicat q̄ qua
driēniū eēt elapsū q̄ et h̄ p̄supposito ex certificau
sis etiā audif ecclia post illud tēp⁹ puta. pp̄t gra
uissimū p̄iudiciū. vel q̄n vixit ille platus q̄ male
alienauit vel quid simile. de hoc ē tex. nō. iuncta
glo. in. d. c. i. de in. i. tene. menti illū
tex. cum glo. **N**ō s̄i ex lec. hostii. q̄ q̄n ecclia pe
tit vñā rem sibi restitui rōne nullitatē p̄c
bñrē recursum etiā h̄ laicū ad iudicē ecclasticum
In glo. sup vbo enorme ibi ex quo cōsensus
capituli tē. melius diceret ex quo solēnitates de
bite int̄uenerūt t alienatio fuit facta in casu lici
to. nā bis duobus p̄currēt tenet p̄ctus. h̄ec ec
clesia sit lela. t nō hāc glo. q̄ apte sentit q̄ ad na
lidadē alienatiōis nō sufficit q̄ solēntas fuerit
seruata. sed oportet q̄ in casu licto fuerit facia.
t vide q̄d plene dixi in. c. nulli. s. eo. **I**n glo.
fi. ibi itē. q̄ bona fide p̄cipit. melior ē rō p̄cedens
s. q̄ p̄ laboribus t sūptib⁹ quos passus ē habuit
iste fructus. nā ista rō glo. non p̄cedit. nā restitu
tio in integrum reducit omnia in statum pristinū.
nec habet respectus ad bonā fidē. vt patet in. d.
s. restitutō. t in hac mā sic p̄cluderē. aut p̄c
tuuit aut nō. **P**rimo casu rescisso cōtractu p̄ re
stitutionē in integrum etiam fructus debet resti
tui. sed satissaciēdum ē cōbēti de sūptib⁹ t labo
ribus quos p̄tulit. vñ credo q̄ ecclia potuiss̄
hic petē oēs fruct⁹ t satissacē isti de sūptib⁹ t la
boribus. sed papa vt quidā dicūt fecit ista. p̄uisi
onē. de qua in tex. ex officio suo vt evitareſ ma
gnis circuitus. hoc etiā sentit glo. in. sc. q. vbi di
cit q̄ iste laicus potuisset petē mercedeſ laboris
si voluisset restituē fructus. singe enīq̄ laicus
iste expēderit mille. t nō recepit ex fructib⁹ nīſi
cētum. iniquū efficit dicē q̄ fructib⁹ dēat eē cōtē
tus. nā sicut ecclia restituēt in statū pristinū. ita
t secū p̄bētes. t nō. q̄ bēt respectus etiā ad labo
ribē p̄p̄tū. puta q̄ erat rustic⁹ t p̄sonalit extir
panit fras. **S**ecōdo casu vbi cōdictus nō tenuit
aut p̄bēs errauit in iure. t tūc dico q̄ tenet resti
tūc oēs fructus q̄ error iuris non excusat. etiāz
in p̄ceptiōe fructuum q̄n ius apte resistit. vt. l. iu
bemus. la. ij. C. de sa. sanc. ecc. l. quādmodum.

Cō agri. t cēs. li. xi. nō. **B**ar. in. l. sed t si. s. scire.
ff. de pe. bñ. secus vbi possidēt iure non refutēt
nec assūtēt. nā tē error iuris excusat quo ad re
stitutionē fructū. d. s. scire. t hoc casu intellige
Dy in regula p̄fessor. de re. iuris li. vi. **S**i autē
errabit iu facto q̄ credebat solēnitates int̄uenis
se. tūc lucratur fructus ex bona fide. t hoc casu
p̄cedit glo. q̄d m̄ intellige fm̄ mām quā dixi in. c
grānis. de resti. spo.

Quarti laicis **A**lienatio
nes s̄ seu
dis vel aliis rebus ecclie non tenet.
etiam s̄i p̄ stōnē laicorū approbēt. b. d. v̄l aliter t
sic. Alienatō rei ecclastice facta sinelegitimo ec
clasticarū p̄sonarū assēsu non tenet. Iū appro
betur p̄ stōnē laicorum. hoc dicit cōis dimisio.
scđa ibi volētes. **P**rimo nō. ibi refrigescere
charitatē. q̄ statuta emanātia contra libertatem
ecclasticā seu cōtra iura ecclie. p̄cedit ex remis
sione charitatis. nā si haberēt charitatē ad eccl
esiam. talia statuta non cōderēt. t hodie isti tales
sūt excōdati ipo facto. de quo vide q̄d legis in. c.
non erit. t. c. grauē. de sen. excō. t in. auē. cassa. C.
de sa. sanc. ecc. **S**econdo nō q̄ statuta h̄ p̄ulegia
tributa ecclie p̄ principes ecclasticos vel secu
lares dicit eē h̄ libertatē ecclastica. de quo in di
ctis iuribus. **L**ertio nō q̄ p̄stitutio edita sup
iurisdictiō aliena potius dī destitutio. q̄ nō sta
tuit sed destituit. t facit p̄ma frōte h̄ op̄. **B**ar. in
l. cūctos populos. C. de sū. tri. vbi vult q̄ statutū
laicorū gñalit loquēs d̄ seruari etiā quo ad cle
ricos. ex quo nō ē cōi libertatē ecclastica. nam
tex. iste facit in oppositum. q̄ statutum cōmēs
rat a iurisdictiō statuet. Iū cōa clericorū nulla iu
risdictio tribuit laicis h̄ illoz statutū nō porrigi
tur ad clericos. t melius. p̄baſ in. c. ecclia sancte
Marie. s̄ consti. fm̄ casu quē posuit ibi glo. fm̄
quē ē casus ad līam. h̄ Bar. **Q**uarto nō q̄ lat
ci nō p̄tis dispone etiā sup rebus t p̄alib⁹ eccliā
sicut ergo p̄sonae clericorū sūt exēpte a iurisdictiō
ne laicorū. ita t eoz bona. **Q**uintonō. ibi et es
de mortuariis. q̄ laici non possunt statuere su
per mortuariis. q̄ ista sunt annexa iuri spūali et
sic sup spūalibus mere. nec sup annexis laici di
sponere possunt. nam de annexis idem est iudi
cium. vt in. c. trāslato. de p̄sti. t. c. quāto. de indi. t
de mortuariis ponūt exēplū doc. q̄n laici statuūt
ne vltra certam cōtitutatē offeraſ. v̄l vt non valeat
relicta sine solēnitate legali cōtra. c. cū esses. t. c.
relatum. de testa. Et facit nōm̄ bec līa ad. q. nun
qd valeant statuta laicorū vt vltra certos cereos
non deferant cū funere. vel q̄ filij dūtaxat de
beant vestiri de nigro. t q̄ certus t determinat⁹
numerus clericorū dūtaxat iteris exequiis t qd
simile. t vide primo q̄ non p̄ isti tex. dum gñal
iter. p̄bēt statuta laicorū sup mortuariis. nam
ista vidēt annexa iuri spūali. **I**n h̄ris faē. q̄ p̄p̄e
exegaz sūt p̄t p̄solatōne viuorū q̄s suffragia
mortuorū. nec ecclia approbat. vt in. c. anime de
fūcioz. t in. c. quā p̄postez. xij. q. ij. dicerē q̄ cōa

concernientia cultu diuinu[m] et refrigerinu[m] aie defun-
cti. non valeat statuta laicorum. quod illa. p[ro]p[ter]e sit annexa
iuris spirituali. et ita genitale intelligo istu[m] tex. Sed circa
ipsam certitudinem populus mundanus valeat statuta et cre-
do specificem quod valeat statutu[m] illud de pannis ni-
gris passim non videtur. quod de mortuis non est mul-
tum dolendum. sed fide christiana. tamen propter spem future
vite. tu ut viu ac ges caritatis dispositio diuina ut dicit
tex. in. d. c. quā postea. **I**n glo. iij. in fi. dic quod
illud. c. non facit in sacerdotium. haec solu[m] p[ro]hibet laicos
disponere de rebus ecclesie. sed priuilegia ipsius re-
bus dotalibus b[ea]tū possunt p[ro]ferri puta quod ad ipsa
lia pone exemplum in. c. auditio. de p[re]scripto. et tractat
hic doc. nūg[er]d[er] feudū laici possit donari ecclesie. et
conclusio ē quod sic. dūmodo feudū habeat tale onus
anexu[m] quod honeste possit explicari p[ro] ecclaz. al[so] se-
c[u]s. ob h[oc] laicū tractat i. c. i. p[ro]p[ter]ia. d. p[ro]ba. et dic ut ibi.

De precariis

P[ro]p[ter]a.

Supra visus ē de h[abitu]b[us] p[ro] q[ui]os transfert o[ste]nu[m]. re-
stabilit[ur] merito videlicet de h[abitu]b[us] p[ro] q[ui]os transfert utilitas
erit dūtaxat. vel sic. Quia p[re]carie sunt q[ui]dam spes
alienationis. i. o. p[ro] ti. p[re]cedentem subiicit h[abitu] titulus

Recarie nec potest
breui sūmari. Nō p[ro] de reb[us]
ecclasticis possunt fieri p[re]carie. et
sic ad preces quo[rum]dā possunt
concedi res ecclesie. **S**ecundo nota quod p[re]carie
in feminino genere differt a p[re]cario neutri ge-
neris. nam p[re]cario neutri generis nō p[ro]ceditur
ad temp[us] determinatum. nec etiam paciu[m] obligat
p[re]cedentē quod minus ad libitum reuocari possit
ut in. c. fi. j. eo. et l. cum p[re]cario. ff. eo. sed p[re]caria
femini generis conceditur ad certum temp[us] finis
q[ui] p[ro]tes p[ro]ueniunt. nec p[ot]est ante temp[us] p[ro]uentus
reuocari. ut h[abitu] et clariss in. c. fi. j. eo. et iste h[abitu] p[re]
carie est incognitus iure ciuilis. nam ius ciuale so-
lū facit mentionē de p[re]cario et non de p[re]caria. et po-
test multis modis p[re]caria constitui ut statim dice-
tur cum glo. **T**ertio nota ibi antiqua p[ro]suetu[m]
dinem q[ui] renouatio p[re]carie seu p[re]cariaru[m] po-
tius procedit ex consuetudine loci q[ui] inris dispo-
sitione. nam sicut in ius non est necesse reuocare. ut
videtur tex. x. q. iij. p[re]carie. unde intelligit h[abitu] ab
bas ut renouatio fiat ubi h[abitu] habet consuetudo.
Hosti. intelligit tex. de generali consuetudine or-
bis approbata per canonem. quasi velit dicere q[ui]
bodie p[ro] totū orbē d[omi]ni fieri ista renouatio. ista mī-
la v[er] se restringet ad consuetudinem. et sic ad lo-
cum ubi consuetudo viget. et nō q[ui] h[abitu] cēsetur
initus sicut consuetudinem loci. q[ui] melius p[ro]bat in
l. q[ui] si nolit. s. qui assidua. ff. dc. edil. edic. vñ nōn
dicit Bar. in. l. nemo est qui nesciat. ff. de duobus
reis. q[ui] si in studio est. p[ro]suetudo q[ui] doctor possit
ex cā legere p[ro] substitutum. licet h[abitu] nō fuerit vedu-
ctum in h[abitu]. nihilominus potuit substituē. q[ui] q[ui]
h[abitu] consuetudo v[er] appositū in h[abitu] quod nō. q[ui]
facit ad multa. **I**n glo. i. in fi. bec glo. p[ro] p[leg]

tur quid sit p[re]caria in neutro genere. et p[ro]sequē māz
ei. vt le. et nō. i. c. vi. i. e. z. p[leg] q[ui] sit p[re]caria
in feminino genere. et ponit p[re]carie seu p[re]cariaru[m] tres
spes. nā q[ui]q[ue] capis p[ro] h[abitu] initio ad p[re]ces aliquorū
v[er]q[ue] ad quicquidem. h[abitu] nō v[er] simplē b[ea]tū dictum
nā nō ē substātia ut fiat ad quicquidem. nā p[ot] in p[ro]
petuū vel ad vitā accipietis vel ad aliud temp[us]
magnum vel modicum fieri. sed renouatio fit de q[ui]
quicquidem ē op[er] noua cōcessiōne et nō reuocatiōne
fit autē renouatio ne lōgitudine tēporis p[er]eat me-
moria h[abitu]. xii. q. ii. lōgingtate. dic ergo clari[us] q[ui]
dicat glo. q[ui] p[re]caria seu p[re]carie ē plurali numero
nō differunt. vt nō glo. fi. in. c. fi. j. eo. et sentiunt cōi-
ter h[abitu] p[re]ter h[abitu]. sed p[ro]mūz veri[us] nec differunt
p[re]carie multū ab aliis h[abitu] iure ciuilis iumentis
ob h[abitu] forte ius ciuale nō fecit mētēde de h[abitu] isto
Priq[ue] enī p[re]caria nō fit oīno gratis. sed ad certū
tēpus h[abitu] q[ui] in p[ro]tes extitit cōuentum. et daf aliquid
animati. et ponit exemplū abbas q[ui] laicus sup so-
lo ecclie facit aliquid edificiū lignoy vel aliquid scilicet
et in recopēsatōē soluit ecclie decimā annuatā
et iste h[abitu] ē silius epib[ea]tico. sed differt tūm i tem-
pore renouationis. Itē fit vel of p[re]caria. q[ui] mo-
uet ecclia p[ri]ncipaliter ad p[re]ces alteri. sed vt dixi
alio respectu et quo ad substātia ei[us] p[ot] dici h[abitu]
epib[ea]tico ex q[ui] fit i p[ro]petuū vel ad magnum tēpu[m]
q[ui]q[ue] fit p[re]caria. vt habetur. x. q. iij. p[re]carie et est
tex. ille nō. cuius natura est vt dans proprietatē
certā ecclie. possit capere ab ecclia triplū v[er]e
do tēpore vite sue. et si vult v[er] in vita re quā tra-
dit ecclie. tunc capit ab ecclia solū duplū. et
tūc p[re]caria ē q[ui]dā p[ro]statio v[er]sūfructus in recopēsa-
tionē p[ro]prietatis que datur ecclie. **N**ādoq[ue] et
tertio de rebus ecclie fit p[re]caria omnino gra-
tia. vt q[ui] datur laico vel clericu[m] bene merito aliquid
possessio ecclie v[er]ēdo in vita sua. vt in. c. clericu[m]
xvi. q. iij. et in. c. possessiones ea. causa. q. i. et tūc ē
donatio v[er]sūfructus. et differt ab v[er]sūfructu[m] in tē-
pore renouationis. **A**tem d[omi]ni p[re]caria quia do-
natur ad p[re]ces dūtaxat alterius ut colligitur ex
ethimologia vocabuli. et sicut vides p[ro]p[ter]e differt
iste h[abitu] in substātia ab aliis supra dictis. et vide
ad h[abitu] bonam glo. in. d. c. p[re]caria. **I**n glo. fi. in
fi. et huic h[abitu] stat h[abitu] hosti. et cōiter doc. nam hec re-
nouatio est introducta in fauorem ecclie. ne lō-
ginquitate tēpore accipies vel eius heres dicat
rem esse propriam et non ecclie. unde sicut nō
petens inuestiturā a nouo domino cadit a iure
suo. ita et iste qui non petet renouationem elapsio
quinquenio. vt in. c. longiquitate. et quod ibi nō
alle. in glo.

Ep[re]cariaru[m] Renocat
successor
p[re]caria per p[re]decessore irrationabiliter
factam. h[abitu] d[omi]ni p[re]mittit factum. secundū p[ro]
videt ibi p[re]cipimus. **P**rimo nota q[ui] contra
ctus irrationabiliter factus p[ro] platum nō obligat
successore. quinimmo successor p[ot] et d[omi]ni p[re]meire